

Sygn. akt III RC 194/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Mrągowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Sylwia Jaroszevska

Protokolant st. sekr. sąd. Edyta Wetzel

po rozpoznaniu w dniu 13 lipca 2017 r. w Mrągowie

sprawy z powództwa M. C. działającej w imieniu małoletniego

A. C.

przeciwko M. J.

o ustalenie ojcostwa i roszczenia z tym związane

I. Ustala, że pozwany M. J., nazwisko rodowe J., urodzony (...)

(...) roku w O. / PESEL (...) /, syna M. i B. jest ojcem małoletniego A. C. urodzonego (...) w M., syna M. C., dla którego sporządzono akt urodzenia w USC w M. za numerem (...) /,

I. nadaje dziecku nazwisko C.,

II. nie przyznaje pozwanemu władzy rodzicielskiej nad małoletnim A.

C.,

I. zasądza od pozwanego M. J. na rzecz małoletniego A.

C. alimenty w kwocie po 400 zł / czterysta złotych miesięcznie /

płatne do rąk matki powoda M. C. do 10 dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z raty, poczynając od 1 lipca 2017 roku,

I. zasądza od pozwanego M. J. na rzecz powódki M.

C. kwotę 1000 zł / tysiąc złotych /, płatne do 14 sierpnia 2017 roku tytułem poniesionych przez nią kosztów związanych z ciążą i porodem,

I. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę (...),50 (tysiąc pięćset

pięćdziesiąt cztery zł 50 groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania,

I. w pozostałej części powództwo oddala,

II. nie obciąża pozwanego kosztami postępowania,

III. wyrokowi w punkcie IV nadaje rygor natychmiastowej wykonalności .

Sygnatura akt III RC 194/16

UZASADNIENIE

M. C. po ostatecznym sprecyzowaniu żądania wniosła o ustalenie, że pozwany M. J. jest ojcem małoletniego A. C., urodzonego (...) w M.. Nadto domagała się nadania małoletniemu nazwiska matki i orzeczenia, że pozwanemu nie będzie przysługiwała nad małoletnim władza rodzicielska oraz zasądzenia od pozwanego na rzecz małoletniego alimentów w wysokości po 1200 zł miesięcznie i zwrotu połowy wydatków związanych z ciążą i porodem oraz trzymiesięcznym utrzymaniem matki w okresie porodu w kwocie 2000 zł a także zasądzenia od pozwanego kosztów procesu zgodnie ze spisem kosztów lub w sytuacji jego braku zgodnie z normami przepisanyymi.

W uzasadnieniu wskazała, że w okresie koncepcyjnym współżyła z pozwanym i nie ulega wątpliwości, że jest on ojcem jej dziecka. Odnośnie żądania w zakresie władzy rodzicielskiej podniosła, iż pozwany od daty urodzenia małoletniego nie widział się z synem, nie interesuje się dzieckiem oraz jego potrzebami, a strony od chwili rozstania pozostają w konflikcie i nie będą zgodnie współpracować w sprawach dotyczących małoletniego. Nadto podała, że jest osobą niepełnosprawną i bezrobotną, utrzymuje się jedynie z pomocy społecznej i nie jest w stanie samodzielnie pokryć wszystkich kosztów związanych z utrzymaniem małoletniego. Pozwany natomiast obecnie studiuje, w przyszłości podejmie pracę i jako ojciec dziecka powinien również partycypować w kosztach jego utrzymania i zwrócić powódce część wydatków poniesionych przez nią w okresie ciąży i porodu.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki kosztów procesu według norm przepisanych.

Przyznał, że do marca 2016 roku z matką małoletniego byli parą, ale ma duże wątpliwości czy jest ojcem dziecka, gdyż powódka w tym czasie spotykała się także z innymi mężczyznami. Jednocześnie podniósł, że jeżeli na podstawie badań DNA okaże się, że małoletni A. jest jego synem to jest gotowy płacić alimenty lecz nie w wysokości objętej żądaniem pozwu, gdyż jest osobą bezrobotną, niepełnosprawną, pozostaje na utrzymaniu rodziców, którzy opłacają mu studia i nie osiąga żadnych dochodów.

Na terminie rozprawy w dniu 13 lipca 2017 roku pozwany oświadczył, że nie chce aby przysługiwała mu władza rodzicielska nad małoletnim A. i wyraził zgodę aby dziecko nosiło nazwisko matki.

Sąd ustalił, co następuje:

M. C. i M. J. pozostawali w nieformalnym związku począwszy od sierpnia 2015 roku. Poznali się przez Internet. Do pierwszego pożycia między stronami doszło na początku 2016 roku.

(okoliczności bezsporne, a nadto dowód: przesłuchanie M. C. k. 121)

Małoletni A. C. jest dzieckiem M. C. i M. J.. Urodził się (...) w M. już po rozstaniu stron co nastąpiło w Wielkanoc 2016 roku. Akt urodzenia został sporządzony w dniu 9 grudnia 2016 roku w Urzędzie Stanu Cywilnego w M. za numerem (...). W akcie urodzenia jako matka dziecka figuruje M. C. a na jej wniosek wpisano imię ojca M. oraz nazwisko C..

(dowód: odpis zupełny aktu urodzenia k. 4, sprawozdanie z badań genetycznych DNA k. 65-71)

Powódka mieszka razem z synem u swoich rodziców w M.. Nie jest z nikim związana. Ojciec nie pracuje a matka przebywa na emeryturze. M. C. posiada orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności. Wymaga uczestnictwa w terapii zajęciowej i zaopatrzenia w środki ułatwiające funkcjonowanie. Posiada wadę wymowy. Leczy się w poradni zdrowia psychicznego w M. – choroba przewlekła nie rokuje wyleczenia. Powódka jest osobą bezrobotną i całkowicie niezdolną do pracy. Nigdy nie wykonywała pracy zarobkowej. Ukończyła szkołę zawodową. Otrzymuje rentę socjalną w wysokości około 724 zł miesięcznie oraz świadczenia rodzinne na małoletniego z MOPS w wysokości

około 1153 zł miesięcznie. Przekazuje rodzicom kwotę około 153 zł miesięcznie na opłacenie rachunków. Ponosi koszty związane z utrzymaniem małoletniego związane m.in. z zakupem mleka modyfikowanego – około 40 zł miesięcznie, pieluch – 78 zł za paczkę, (miesięcznie zużywa się około 120 sztuk). Do tego dochodzą wydatki na zakup środków higienicznych, ubranek, zabawek itp. Małoletni A. jest zdrowym dzieckiem i rozwija się prawidłowo.

W okresie ciąży i porodu powódka pozostawała pod opieką poradni ginekologicznej i samodzielnie musiała pokrywać wydatki związane z zakupem leków przepisywanych przez lekarza koniecznych do potrzymania ciąży oraz poniosła koszty wyprawki dla małoletniego – zakupu łóżeczka, materaca, pościeli, wózka, podgrzewacza, wanienki, laktatora, ubranek itp.

(dowód: orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 5, decyzje k. 6-9, orzeczenie ZUS k. 10-11, zaświadczenie k. 86-87, zaświadczenie lekarskie k. 88, faktury, rachunki i paragony k. 89-100, przesłuchanie M. C. k. 121)

Pozwany M. J. jest obecnie osobą bezrobotną. Przeprowadził się z M. do S., gdzie mieszka razem ze swoją żoną I. J., z którą w dniu 14 stycznia 2017 roku w M. zawarł związek małżeński. Żona pozwanego jest osobą bezrobotną i niepełnosprawną. Oboje pozostają na utrzymaniu jej rodziców z którymi razem mieszkają. Ojciec żony pozwanego pracuje dorywczo a matka pozostaje bez pracy. Posiadają zadłużenie.

M. J. jest osobą o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności. Wymaga zaopatrzenia w środki ułatwiające funkcjonowanie oraz korzystania z usług socjalnych i rehabilitacyjnych. Posiada zalecenia do zatrudnienia w warunkach pracy chronionej. Cierpi na chorobę H.. Ukończył studia na kierunku informatyka. Obecnie poszukuje zatrudnienia.

Nigdy nie widział swojego syna ze związku z M. C. i początkowo zaprzeczał swojemu ojcostwu. Nie utrzymuje z nim kontaktów i nie łoży żadnych kwot na utrzymanie małoletniego.

(dowód: wydruki internetowe k. 24-43, 106 – 119, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 44, 103, zaświadczenia k. 45-46, 101-102, faktura k. 47, odpis skrócony aktu małżeństwa k. 104, oświadczenie k. 105, przesłuchanie M. J. k. 121-122)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo o ustalenie ojcostwa jest zasadne.

Pozwany początkowo kwestionował fakt swojego ojcostwa wnosząc o przeprowadzenie badań DNA. Sąd przychylił się do wniosku pozwanego. Z wniosków znajdujących się w sprawozdaniu z badań genetycznych (vide: sprawozdanie k. 69) wynika, że nie ma podstaw do wykluczenia ojcostwa M. J. w stosunku do małoletniego A. C.. Prawdopodobieństwo ojcostwa pozwanego jest równe 99,99999533 %, co jest równoznaczne ze stwierdzeniem, że z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością małoletni A. C. jest biologicznym synem pozwanego. Sprawozdanie z badań genetycznych nie było przez żadną ze stron kwestionowane, a pozwany ostatecznie uznał powództwo o ustalenie ojcostwa.

Mając powyższe na uwadze, Sąd ustalił, że pozwany M. J. jest ojcem małoletniego A. C., urodzonego dnia (...) w M., o czym orzeczono na podstawie art. 85§1 KRO jak w punkcie I wyroku.

Pozwany wraził zgodę aby małoletni A. nosił nazwisko matki. Wobec powyższego zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie art. 89§2 KRO w zw. z art. 89§1 KRO Sąd nadał małoletniemu A. nazwisko C. (punkt II wyroku).

Zgodnie z treścią art. 93§2 KRO jeżeli wymaga tego dobro dziecka, sąd w wyroku ustalającym pochodzenie dziecka może orzec o zawieszeniu, ograniczeniu lub pozbawieniu władzy rodzicielskiej jednego lub obojga rodziców. Przepisy art. 107 i art. 109-111 stosuje się odpowiednio.

Natomiast art. 111§1 KRO stanowi, że jeżeli władza rodzicielska nie może być wykonywana z powodu trwałej przeszkody albo jeżeli rodzice nadużywają władzy rodzicielskiej lub w sposób rażący zaniedbują swe obowiązki względem dziecka, sąd opiekuńczy pozbawi rodziców władzy rodzicielskiej. Pozbawienie władzy rodzicielskiej może być orzeczone także w stosunku do jednego z rodziców.

Pozwany nie interesuje się małoletnim. Nigdy nie widział syna. Nie uczestniczy też żaden sposób w procesie wychowania małoletniego i nie przejawia żadnego zainteresowania w tym zakresie. W toku postępowania konsekwentnie przyznawał, że nie chce aby przysługiwała mu władza rodzicielska (vide: protokół rozprawy k. 120). Pozostaje w konflikcie z matką dziecka, założył nową rodzinę i wyprowadził się do innego miasta, co uzasadnia twierdzenia powódki, że jako rodzice małoletniego A. nie będą w stanie zgodnie współpracować oraz podejmować decyzji wychowawczych odnośnie dziecka.

Biorąc pod uwagę powyższe, w ocenie Sądu dotychczasowe postępowanie i stanowisko pozwanego, w szczególności nie wypełnianie w żaden sposób funkcji wychowawczych, brak jakiegokolwiek zainteresowania synem stanowi rażące zaniedbywanie obowiązków rodzicielskich i uzasadnia pozbawienie pozwanego władzy rodzicielskiej nad małoletnim A., o czym orzeczono na podstawie art. 93§2 KRO w zw. z art. 111§1 KRO jak w punkcie III wyroku.

Powództwo o alimenty zasługuje na uwzględnienie jedynie w części.

Zgodnie z treścią art. 133§1 KRO rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczą na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zakres obowiązku alimentacyjnego zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135§1 KRO).

Sąd rozstrzygając w przedmiocie wysokości zasądzonych alimentów, miał na uwadze wykazane przez stronę powodową potrzeby małoletniego A., jak również możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego.

Małoletni ma niecały rok i pozostaje pod opieką matki. Nie ma problemów ze zdrowiem. Jest niemowlakiem i znajduje się w okresie intensywnego wzrostu i rozwoju, w związku z czym niezbędne są wydatki związane z kupnem odzieży, wyżywienia oraz wczesnych materiałów edukacyjnych a jego potrzeby będą stale rosły. Ponadto aktualnie cały trud wychowawczy spoczywa jedynie na matce małoletniego i jej rodzicach. M. C. jest osobą niepełnosprawną i całkowicie niezdolną do pracy, lecz się psychiatrycznie. Sytuacja finansowa rodziny jest trudna i w najbliższej przyszłości nie rokuję poprawy.

Odnosząc się do sytuacji materialnej pozwanego należy wskazać, że również nie jest ona zadawalająca. Pozwany podobnie jak powódka jest osobą niepełnosprawną oraz bezrobotną, ma problemy zdrowotne i praktycznie nie osiąga dochodów pozostając na utrzymaniu rodziców swojej nowej partnerki z którą zawarł związek małżeński. Jednakże – co należy podkreślić - przy określaniu wysokości zobowiązania alimentacyjnego Sąd bada nie tylko sytuację materialną zobowiązanego, ale także jego możliwości zarobkowe, a te w przypadku pozwanego pomimo jego niepełnosprawności istnieją. Pozwany ukończył studia magisterskie na kierunku informatyka, co znacznie zwiększa możliwości znalezienia przez niego odpowiedniego zatrudnienia w swoim zawodzie, tym bardziej, że dziedzina IT jest obecnie pożądana. Pozwany winien więc uczynić wszystko, aby zdobyć jakiegokolwiek zatrudnienie i z zarobionych pieniędzyłożyć na utrzymanie swojego syna. M. J. powinien bowiem podjąć wszelkie możliwe i dostępne kroki, aby mógł sprostać obowiązkom jakie spoczywają na ojcu.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że powództwo w zakresie alimentów zasługuje na uwzględnienie jedynie w części – co do kwoty 400 zł. W ocenie Sądu kwota tak zasądzonych alimentów przystaje do obecnych potrzeb małoletniego oraz do możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego, który w obecnej sytuacji finansowej nie byłby w stanie uiszczać alimentów w żądanej pozwem wysokości. Jednocześnie należy podkreślić, że zasądzone alimenty są udziałem finansowym jedynie jednej strony – ojca - w utrzymaniu małoletniego. Matka małoletniego otacza go troską i codziennym wychowaniem oraz opieką, ale również jest zobowiązana do materialnego udziału w

utrzymaniu syna. Tym samym, na podstawie art. 133§1 KRO i art. 135 §1 KRO orzeczono jak w punkcie IV wyroku oddalając w pozostałym zakresie powództwo jako zbyt wygórowane (punkt VII wyroku).

Zgodnie z art. 141 § 1 KRO ojciec niebędący mężem matki obowiązany jest przyczynić się w rozmiarze odpowiadającym okolicznościom do pokrycia wydatków związanych z ciążą i porodem oraz kosztów trzymiesięcznego utrzymania matki w okresie porodu. Z ważnych powodów matka może żądać udziału ojca w kosztach swego utrzymania przez czas dłuższy niż trzy miesiące. Jeżeli wskutek ciąży lub porodu matka poniosła inne konieczne wydatki albo szczególne straty majątkowe, może ona żądać, ażeby ojciec pokrył odpowiednią część tych wydatków lub strat.

Powódka domagała się od pozwanego z tego tytułu zasądzenia kwoty 2000 zł tytułem tzw. „wyprawki” a więc koniecznych wydatków związanych z porodem. Podała, że wydatki związane z urodzeniem małoletniego wyniosły 4000 złotych, jednak kwota ta w ocenie Sądu jest znacznie wygórowana. Mając na uwadze zasady doświadczenia życiowego należy przyjąć, że wydatek związany z kupnem wózka - 800 złotych - jest realny, jednakże trudno przyjąć, aby koszt pozostałych wymienionych przez powódkę produktów (ubrania, kocyki, kojec i butelki) wyniósł aż 3200 złotych i kwota taka nie wynika z przedłożonych na dowód w tym zakresie rachunków i paragonów. Stąd też Sąd uznał, że udział pozwanego w kosztach związanych z kupnem niezbędnych rzeczy związanych z porodem, wynoszący 1000 złotych będzie uzasadniony i właściwy o czym orzeczono jak w punkcie V wyroku oddalając powództwo w pozostałej części jako nieudowodnione (punkt VII wyroku).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98§1 i 3 KPC (punkt VI wyroku).

Na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2016 roku, poz. 623 ze zm.) z uwagi na charakter sprawy i obecną sytuację materialną pozwanego Sąd odstąpił od obciążania go kosztami sądowymi (punkt VIII wyroku).

Sąd zobligowany treścią art. 333 §1 pkt 1 KPC orzeczeniu co do alimentów nadał rygor natychmiastowej wykonalności (punkt IX wyroku).